

I. INLEIDING

Stichting Dutch Animal Care werd in 2013 opgericht met de brede doelstelling “het helpen van dieren met en zonder eigenaar in Nederland en buitenland”. Sinds december 2016, toen Simone Brals de stichting overnam, zijn de doelstellingen specifiek geworden en richt de stichting zich met name op de situatie van (zwerf)dieren in Roemenië.

Reizen door Roemenië en contacten met lokale rescuers lieten en laten het gigantische zwerfhondenprobleem in dat land zien, met een overheid die tot nu toe als enige oplossing het vangen en doden van het overschot heeft.

Deels op eigen titel en deels in samenwerking met andere organisaties hierin actief zijn we begonnen met adopties: het overhalen van honden en ter adoptie aanbieden voor Nederlandse huishoudens. De honden (en in mindere mate katten) die overkomen worden zorgvuldig uitgekozen (waarover meer in II.B)

Zolang er zwerfdieren in Roemenië zijn, hebben zij recht op een humaan bestaan.

Daaronder wordt verstaan een veilige schuilplaats, voedsel en medische zorg.

Diverse organisaties in binnen- en buitenland maken zich hier sterk voor. Ook Stichting Dutch Animal Care wil uiteindelijk de leefomstandigheden van de zwerfdieren in Roemenië verbeteren, en richt zich met name op non-profitorganisaties en privépersonen in met name Oost-Roemenië, kleinschalige- of ontstaan vanuit kleinschalige, privé-opvang en verzorging van honden.

In het in 1990 verschenen rapport "*Guidelines for Dog Population Management*" van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en de WSPA (World Society for the Protection of Animals) wordt het onvruchtbaar maken van zwerfhonden als enige echte effectieve oplossing van het probleem genoemd. Daarnaast zijn andere maatregelen nodig, zoals wetgeving, educatie en informatie. Om effectief te kunnen zijn moet het management van zwerfhonden altijd samengaan met het veranderen van gedrag van mensen. Het bevorderen van verantwoordelijk hondenbezit kan het aantal zwerfhonden aanzienlijk verminderen.

Evident is dat de Roemeense “oplossing” geen oplossing is, de plaats van gedode dieren wordt weer ingenomen door nieuwe dieren met weer veel nieuwe nakomelingen. Effectief en grootschalig onvruchtbaar maken van de dieren zal uiteindelijk de enige manier zijn waarop het probleem beheerst kan worden. Stichting Dutch Animal Care wil zich voor 100 procent inzetten om hieraan een bijdrage te leveren.

II. DOEL

II.A. Visie

De situatie in de Roemeense staatsasielen (public shelters) is onvergelijkbaar met de Nederlandse asielen. Smerige hokken met teveel honden, of gewoon een veld in de buitenlucht. Moederhonden met pups waarvan de meesten doodgaan aan ziektes. Ook bij de volwassen honden breken regelmatig ziektes uit.

Ondoorzichtig beleid, of geen beleid, willekeur. Berucht zijn de zogenaamde “dodingsstations” waar bij overbevolking standaard honden geëuthanaseerd worden. Er is geen toezicht hoe dat gebeurt.

Gemeentelijke overheden hierop aanspreken heeft tot nu toe wel enkele zichtbare resultaten opgeleverd: zo is in het district Bacau het grote staatsasiel inmiddels overgenomen door lokale hondenuitvoerders, en is in het dodingsstation Vaslui bewerkstelligd dat de euthanasie van honden nu is uitgesteld naar minimaal 1 maand zodat de rescuers meer mogelijkheden hebben om plaatsbare honden er op tijd uit halen. En in Comanesti is er nu ook een groep inwoners die samen met de gemeente en financiële hulp van Sadies Stray Dog Rescue (SSDR) de sterilisaties van de zwerfhonden doorzetten. Misschien kleine maar heel belangrijke veranderingen want het is duidelijk dat uiteindelijk bewust worden en het in eigen hand nemen van de Roemeense bevolking uiteindelijk de oplossing is.

II.B Doelstellingen

De belangrijkste doelstelling van Dutch Animal Care (DAC) is een substantiële bijdrage leveren aan sterilisatie van Roemeense zwerfhonden en eigenaarshonden, vooral in de armere ontoegankelijker delen van Roemenië. De vrouwtjeshonden zullen hiervoor van straat gehaald en/of als dat moeilijk is gevangen moeten worden. Sterilisatie van de teven is hierbij effectiever dan castratie van de reuen omdat 1 gesteriliseerde teef gegarandeerd geen nieuwe aanwas meer kan voortbrengen. Honden niet geschikt voor adoptie in een huiselijke situatie worden weer teruggezet in hun leefomgeving.

Naast het effectueren hiervan (zie III. Werkzaamheden) is voorlichting geven belangrijk. Zeker in de armere gebieden is het verre van gewoonte de dieren te laten "helpen" zoals wij dat kennen, soms is er geen geld of vervoer naar een dierenarts, maar vaak ook ziet men het als iets dat "tegen de natuur" is. Ook hierbij kunnen we alleen maar "het voorbeeld" geven, laten zien hoe het ook kan, zonder ellende van teveel pups die doodgemaakt moeten worden, doodgaan door ziekte of een ellendig bestaan op straat tegemoet gaan.

Ons tweede doel is het verbeteren van de huisvesting in de Roemeense public shelters. In de regio Bacau is anderhalf jaar geleden in samenwerking met SSDR geld ingezameld voor het plaatsen van hondenhokken met stro op de open vlakte van de shelter waar honderden honden rondlopen. Wij bezoeken de public shelters regelmatig, om te praten met de mensen die er werken en er, voor zover wij ruimte hebben, honden uit te halen die urgent hulp nodig hebben.

Hiernaast werken wij nauw samen met een aantal voornamelijk Roemeense rescuers die we hebben leren kennen tijdens de rondreizen door Roemenië. Allen mensen met een enorme passie voor dieren en een niet aflatende inzet om fatsoenlijke dierwaardige opvang (private shelters) te realiseren voor de honden en in mindere mate ook katten. Soms tegen de wanhopig makende stroom dieren die verdwijnen in de public shelters in.

Zij werken allen non-profit, hebben sterilisatie als prioriteit, en veel van de door hen geredde dieren worden geadopteerd in West-Europa: Engeland, Duitsland, Frankrijk, Nederland, België, Zweden. De private shelters worden door DAC en organisaties uit de andere adoptielanden ondersteund met gelddonaties en transport van voer en andere benodigdheden.

Hiermee komen we bij de 3de doelstelling: het kleinschalig adopteren van honden en katten door Nederlandse huishoudens.

Kleinschalig, want in de visie van DAC is het niet zinvol en zelfs contraproductief om tientallen, honderden, dieren hierheen te halen vanuit voornamelijk emotie, en zonder eerst een goede beoordeling van het dier te hebben gemaakt. De oorzaak van het probleem aanpakken door middel van sterilisaties staat voor ons hoog in het vaandel. En daarmee bedoelen we niet sterilisatie van de dieren die ter adoptie worden aangeboden, dat spreekt vanzelf, maar sterilisatie van de dieren die daar (blijven) leven.

Verder is het belangrijk te benadrukken dat de dieren die DAC ter adoptie aanbiedt zorgvuldig zijn beoordeeld op hun geschiktheid voor het leven in een huiselijke omgeving maar ook in de drukke buitenwereld in een West-Europees land. Met name oudere dieren die meer moeite kunnen hebben met de verandering van habitat bieden wij, voordat adoptie in werking wordt gesteld, gastopvang in huiselijke kring, maar waar ook altijd andere honden zijn.

III. Werkzaamheden

Van helpen bij vangacties van Roemeense zwerfhondengroepen om ze te steriliseren, bezoeken van privé shelters, meelopen in de opvang met de rescuers en adviezen geven, zijn de activiteiten van Dutch Animal Care verbreed tot het werven van donateurs en sponsors en het opzetten van doorlopende sterilisatie-acties, inclusief “gratis sterilisatie”-acties voor de dieren van lokale Roemeense families.

Zo is afgelopen jaar een succesvolle campagne opgezet in samenwerking met Sterilise.eu en is 3000 euro opgehaald voor sterilisaties. Momenteel loopt een vergelijkbare actie waarbij nu al minimaal het dubbele van dit bedrag gehaald wordt.

Omdat er nauw persoonlijk contact wordt onderhouden met de rescuers en de dierenartsen ter plaatse verzekeren we ons dat dit geld voor honderd procent ten bate van de sterilisaties komt.

Hiernaast heeft de stichting vaste donateurs en wordt geld ontvangen uit de verkoop van hond- en kat gerelateerde producten via de facebook veilingpagina van DAC. Veel werk en tijd gaat ook zitten in de selectie van geschikte adoptanten voor de adoptiehonden.

We kiezen er bewust voor hierin streng en zorgvuldig te zijn, beter wat langer te wachten op de juiste match dan overhaast een hond te plaatsen. Het geld dat wordt ontvangen uit de adopties vloeit na aftrek van transport- en paspoortkosten en een vergoeding voor de Roemeense opvang weer terug in de kas voor sterilisaties.

Doel voor 2018 is het halen van minimaal 2.000 sterilisaties. Hiernaast willen we ook sterilisatiecampagnes opzetten met andere organisaties.

In 2018 wil de stichting de hulp aan met name twee private shelters in Oost-Roemenië verder uitbreiden. Het zeer professioneel werkende Last Hope To Life Barlad (LH2L) realiseert voorjaar 2018 mede met financiële hulp van DAC een dierenambulance met volledige uitrusting om operaties (sterilisaties) te kunnen uitvoeren. Hiermee kunnen dorpen in de bergen worden bereikt en kan de lokale bevolking hun honden laten steriliseren.

LH2L, een voormalig dodingsstation in Barlad, overgenomen door een Roemeense familie, inclusief een paar honderd honden die op de dodingslijst stonden, is de afgelopen jaren enorm uitgebreid met de bouw van kennels, waaraan ook uit Nederland is bijgedragen. DAC wil ook het komend jaar deze shelter verder ondersteunen, met projecten en met de adoptie van honden uit het nabijgelegen dodingsstation Vaslui.

Ook de kleinschaliger opvang "Happy Bubu" heeft onze speciale aandacht. Naast financiële steun en steun in natura (zending van voer, medicijnen, benches) willen we de huisvesting voor de honden komend jaar verbeteren.

Tenslotte zullen we ons richten op het uitbreiden van de naamsbekendheid en werving van donateurs voor Dutch Animal Care, door middel van leuke acties zoals een loterij en landelijke terugkomdagen voor de adoptiehonden en hun bazen in een centraal gelegen losloopgebied voor honden.

Op langere termijn wil DAC zich richten op het uitbreiden van een grootschaliger eerste opvangmogelijkheid hier in Nederland, voor de privé-opvanggezinnen uit.

IV. Organisatiestructuur

De stichting Dutch Animal Care heeft een bestuur bestaande uit:

Simone Brals,	voorzitter
Maartje Kaam	penningmeester
Marijke de Ruiters	secretaris

V. Financiering

De inkomsten van de stichting bestaan uit donaties, opbrengsten uit veilingverkoop en andere acties, adoptiebijdragen en ondersteuning door andere organisaties.

Alle ontvangen gelden komen direct ten goede aan het realiseren van de doelstellingen. De Stichting streeft ernaar de kosten van de Stichting minder dan 5% van de inkomsten te zijn. De kosten van de Stichting zullen voornamelijk bankkosten en kosten voor de website zijn. Dit betekent, dat 95% van de inkomsten besteed kunnen worden aan het doel.

VI. Vermogensbeheer

Het vermogen van de Stichting wordt opgebouwd via werving van middelen en fondsen, wordt maximaal (tot 95%) ingezet om het doel te realiseren en besteed aan de diverse genoemde projecten.

Het vermogen van de Stichting bestaat uit een rekening-courantsaldo bij de Triodos Bank. Verder heeft de Stichting een lopende rekening bij "Paypal". Het beheer van het vermogen van de Stichting zal, ook wanneer grotere donaties ontvangen worden,

defensief zijn. Dit betekent, dat geen risico's met aandelen, obligaties, derivaten, beleggingsfondsen, e.d. zullen worden genomen